

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z protestu P.G.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 3 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

Adam Redzik Paweł Wojciechowski Aleksander Stępkowski

UZASADNIENIE

Pismem z 27 maja 2025 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) P.G. (dalej: „Skarżący”) wniósł protest „przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej”, zarządzonych na 18 maja 2025 r. i 1 czerwca 2025 r.

W treści pisma Skarżący wskazał, że wnosi protest przeciwko wyborowi Rafała Trzaskowskiego oraz Karola Nawrockiego do II tury wyborów na Prezydenta Rzeczypospolitej, zarzucając naruszenie przepisów Konstytucji i Kodeksu wyborczego, przepisów dotyczących realizacji konstytucyjnego prawa do kandydowania na Prezydenta (art. 127 Konstytucji, art. 11 § 1 pkt 3 Kodeksu wyborczego) oraz procedury związanej z rejestracją kandydatów na Prezydenta RP, a mianowicie art. 304 i art. 305 Kodeksu wyborczego, poprzez zaniechanie

rejestracji zgłoszenia kandydata na Prezydenta S. G. w stosownej ewidencji, ujawnionej na stronie internetowej Państwowej Komisji Wyborczej, kandydata zgłoszonego w dniu 1 kwietnia 2025 r., czyli w terminie, a w konsekwencji niepodjęcie żadnej uchwały, związanej z formalną rejestracją tego kandydata, czyli uchwały o wezwaniu do usunięcia ewentualnych braków formalnych tego zgłoszenia, a potem, po ewentualnym nieusunięciu jakichś stwierdzonych braków, nie podjęto uchwały odmawiającej rejestracji tego kandydata, pozbawiając tego kandydata oraz jego Komitet wyborczy prawa do zaskarżenia takich uchwał do Sądu Najwyższego, czyli pozbawiając konstytucyjnie gwarantowanego prawa do Sądu - art. 45 pkt 1 Konstytucji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Zgodnie z art. 321 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 365; dalej: „k.wyb.”) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, przy czym nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego. Ze wskazanego uregulowania wynika, że protest może być skutecznie wniesiony wyłącznie w określonym terminie.

Stosownie do treści art. 323 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy rozpatruje protest w składzie 3 sędziów w postępowaniu nieprocesowym i wydaje, w formie postanowienia, opinię w sprawie protestu. Jednocześnie, w myśl art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy powinien pozostawić bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków formalnych, a niedopuszczalne jest przywrócenie terminu do wniesienia protestu.

Treść przywołanych wyżej przepisów prowadzi do jednoznacznego wniosku, że protest złożony przed podaniem wyniku wyborów na Prezydenta RP do

publicznej wiadomości jest przedwczesny, bowiem termin do wnoszenia protestów przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP rozpoczyna swój bieg od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą.

Stanowisko takie jest utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który wskazuje, że „protest wyborczy wniesiony z naruszeniem terminu to zarówno protest przedwczesny, czyli złożony przed dniem ogłoszenia wyników wyborów, jak i protest spóźniony, czyli wniesiony po upływie tego terminu” (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 września 2011 r., III SW 12/11; z 26 maja 2015 r., III SW 11/15; z 3 listopada 2015 r. III SW 75/15; z 28 lipca 2020 r. I NSW 292/20; z 30 lipca 2020 r. I NSW 4912/20).

Wobec wniesienia protestu przez Skarżącego w dniu 27 maja 2025 r. Sąd Najwyższy stwierdza, iż został on złożony z naruszeniem terminu o którym mowa w art. 321 § 1 zd. 1 k.wyb. i tym samym jest on przedwczesny, przez co nie spełnia warunków formalnych o których mowa w art. 321 § 1 k.wyb.

Z uwagi na wskazane okoliczności, na mocy art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

Adam Redzik Paweł Wojciechowski Aleksander Stępkowski

[r.g.]